

יחד ננצח

מחשבות ובידורים שעלו בי מתוך פציעתו של שכן יקר במלחמה – לרפואת מיכאל (מישקה) בן זינה-אידה.

השכן שלי נפצע ביום שישי. לא שריטה, לא שבר, משהו שמרדימים בגללו. לרפואתו הייתי רוצה לקיים ברור רוחני קצר. אתאר בקצרה, שהשכן שלי עוסק ביזמות בהצלחה, חמוד מאוד, בעל משפחה חמה ומקסימה ועד לאותו יום שישי, היה במילואים שלושה חודשים!

לא עבודה! לא בית! עזה!

למה? מהיכן הכח לשנות את החיים באופן כל כך משמעותי, לצאת מתוך הטוב והנועם המשפחתי, ולסכן עצמך בחיורף נפש במלחמה הישראלית על הבית?

כולנו מבינים שזו מלחמה על הבית. הדרכים מלאות בשלטים – 'ביחד ננצח', הלב מתמלא בסיפוק כשרואה אותם, ועדיין אומר לעצמי: האם אנו יודעים מהו ה'ביחד' הזה?

באחדות ישנו כח, אבל, האם היא מסבירה לנו את הכח להתמסר באופן עוצמתי שכזה, לעזוב את הכל בשבילו? עבור הנצחון הזה?

ברצוני להסביר את ה'יחד' שלנו באופן עמוק, מתוך ההבנה הישראלית, משורש תורת הקודש של ישראל.

היסוד הראשון שאנחנו צריכים להבין הוא - שהאדם לא בוחר את החיים. הוריו מביאים אותו לאוויר העולם באיזה יום בזמן, באיזה מקום בעולם, וגם הם, באו לעולם בדיוק באותה הדרך, שבה נשמות נשלחות למציאות העולמית על פי הסדר הרוחני שעומד בבסיס המציאות.

מה שעומד בשורש החיים של האדם הוא רצף האין סופיות העולמי, שכרגע הוא החולייה המרכזית שבו, הוא בעל יכולת וההשפעה, כיון שהוא חי היום. השפעתו על המציאות היא הצד המעשי והחיצוני של ה'אני' שלו, והבסיס הפנימי שמצפה ממנו לפעול טוב ונכון הוא רצף האין-סוף והגודל הבלתי נתפס של הבריאה כולה.

לאדם ישנה בחירה ולשם כריש בו מחשבה והגיון אנושי המאפשרים לו להביט ולשפוט הרבה אירועים ודברים במציאות. יודע את עצמו בצורה חיצונית. מסתכל במראה, מקשיב לחבריו שמתארים אותו במילות שבח ואולי גם מעט גנאי, באופנים רבים מצליח לצרף לעצמו חוות דעת שבאה מן החוץ מי ה'אני' שלו. הבירור מיהו ה'אני' משמח מאוד, בכך שמפזר את עננות הספק, היוצרות בלבול, מאפשר לחשוב בצורה צלולה מה האינטרס 'שלי'.

וגם מרגיש את עצמו מבחינה פנימית, שם עומד שורש חייו ומאיר!

בתוך תוכו נמצאת הזרימה העולמית שהחיייתה אותו, ניצבת זקופה ואומרת לו בקול: אתה העולם כשאתה מחובר עם העולם, עם כולם. הביחד שלנו הוא האתה! הביחד שלנו צריך אותך שתהיה כאן היום. עולם שלם עומד כאן, לא נשמה אחת, מביט בעיניים כלות בנשמה הרועדת, ומצפה ממנה לחבור אליו. עולם שאומר לו – אתה איתנו!

הטבע הפנימי הכולל שפונה אל האדם כך, הוא אמיתי לו לא פחות מנטיית האגואיזם האישית שלו, ומשמיע קול ערכי חזק בהרבה מקולה של האנוכיות, מסוגל להתגבר על הרבה יותר קשיים, מאיר את האופק בעתיד נשגב ואידיאלי, מחזק את טעם והרגשת החיים באדם.

השכן היקר שלי שנפצע בעזה לאחר שלושה חודשי שירות מילואים קיים בעצמו שלושה חודשים של יניקה נשמטית קבועה מהכח העולמי החשוב ביותר – הנצח. חי את החיבור החשוב של האדם לעולם, בעצם הפך לאדם אחר, גדול בהרבה מאדם שחושב על עצמו. אלו חיים של אמת ועוצמה. לא לכולנו הזכות לפעול באופן כל כך עוצמתי עבור העולם ועבור עם ישראל, מיוחדים הם הזוכים למעלה גדולה שכזו, ונפלאים הם אלו שיגיעו להיות בני אדם בשיא כל כך משמעותי של רוחניות בזכור מסירות הנפש הנפלאה שלהם. תודה לכם!

מייז ציון קולר

